

„ Чрезъ тѣя преимущества всякій наста-
вникъ добыва лесно необходимыте познанія
безъ обаче да помисле че знае доволно. Без-
престанно треба да ся учи, челоувчеството
всегда е въ успѣхъ. Треба найпаче, за да
поучава добръ да ся предоготовлява за всякій
урокъ; да начнава цѣломудренно, да толкува
както по добръ познава, постепенно да рас-
постира округа на уроцыте, да постоянствува
въ трудовете си съ благоразумна умѣренность,
да посрѣща приятствіята, които не е возмо-
жно да ся надвѣятъ, да траже въ себѣ си при-
чината на всяко затрудненіе, да има без-
престанна остророжность на себе си, ако уче-
ниците не ся покоряватъ да ся не отчайва и
да ся мни за безсиленъ, онъ треба да начина
да поправява самъ себе прежде да из-
обличава другыте, и да изчерпава изъ небесны-
те вдухнованія доблестъта, която другадѣ не
може да получи.

„ Феликсъ Молманъ былъ ограниченъ въ
Фрибурското училище между своите уроцы да
очинява единъ дневный листъ (журналъ) вер-
ху все що ся относало на неговото учениче-
ство. Ублажавалъ себе си въ всячкій свой
животъ защото получилъ навѣкновеніе, което
отъ всяко друго учи челоувка да ся безпре-
станно поправява. Онъй ключъ, който
всегда ся употреблява не раждясва,
реклъ въ това обстоятелство. Така и челоувкъ